

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การเกิดโรคติดเชื้อ อี.โคไล ในไก่ การทดลองโดยการฉีดเชื้อ
เข้าจมูก และอุจจาระ.

The E.Coli infection in Respiratory tract of
chicken : An experimental Inducing disease by
Nasal and Intra airsac injection.

โดย

เกรียงศักดิ์	พูนสุข
เส็ก	อัสวพลังชัย
เกรียงศักดิ์	สายบุญ
โสมทัต	วงศ์สว่าง
เขาวภา	เจิงกลิ่นจันทร์

กันยายน 2531

ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดิน ปี 2530

การเกิดโรคติดเชื้อ อี.โคไล ในไก่ การทดลองโดยการฉีดเชื้อ
เข้าจมูกและถุงลม

The E.Coli infection in Respiratory tract of chicken:
An experimental Inducing disease by Nasal and Intra airsac
injection.

เกรียงศักดิ์	พูนสุข	เล็ก	อัสวพลังชัย
Kriengsak	Poonsuk	Lek	Ousavaplangchai
เกรียงศักดิ์	สายบุญ	โสมทศ	วงศ์สว่าง
Kriengsag	Saitanu	Somatat	Wongsawang

เบาวภา เจริญกลิ่นจันทร์

Jaowapa Jerngklinchan

ABSTRACT

The identification of 76 strains of E.coli invasiveness isolated from chicken was carried out in November 1986-September 1987. The CR-positive E.coli were found from the E.coli strains isolated from airsac., liver and pericardium in 98%, 100% and 100% respectively. However, the CR-negative strains isolated from the intestine were found in 60%, i.e. in the intestine, the CR-positive E.coli were less than the CR-negative E.coli in number by the ratio 2:3. Besides, LD₅₀ of the 55-H E.coli strain was 55.35×10^5 cells/ml. The morbidity and mortality rates of chicken injected E.coli via intra-airsac were 100% and 90% respectively. Further more, the chicken injected E.coli via intranasal neither got the diseases nor had some lesions in the internal organs of them. Moreover, the morbidity rate of the chicken injected E.coli via intra-trachea was 60%.

บทคัดย่อ

ได้ทำการทดสอบคุณสมบัติ การแทรกผ่าน (invasiveness) ของเชื้อ อี.โคไล จำนวน 76 เสตรน พบว่า เสตรนที่แยกได้จากอุจลม, ตับ และถุงหุ้มหัวใจ มีคุณสมบัติคือ ผล CR-positive คิดเป็นร้อยละ 98, 100 และ 100 ตามลำดับ ส่วน เสตรนที่แยกได้จากลำไส้จะมี CR-negative มากกว่า คิดเป็นร้อยละ 60 นั่นคือ CR-positive strain จะน้อยกว่า CR-negative strain อยู่ในอัตราส่วน 2 : 3 เสตรน 55-H, มี LD₅₀ 55.35 x 10⁵ cells/ml. ไก่ที่ฉีดเชื้อเข้าทางอุจลมจะมีอัตราการติดโรค 100 เปอร์เซ็นต์ อัตราตาย 90 เปอร์เซ็นต์, เมื่อฉีดเชื้อเข้าโพรงจุมกไม่สามารถทำให้ไก่เกิดโรคได้ และไม่พบรอยโรคที่อวัยวะภายใน ส่วนไก่ที่ฉีดเชื้อเข้าทางหลอดลมพบว่าสามารถทำให้ไก่เป็นโรคได้ 60 เปอร์เซ็นต์.

คำนำ

โรคติดเชื้อ อี.โคไล (E.coli infection) หรือที่เรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่า โคลิแบซิลโลซิส (Colibacillosis) ในไก่โดยเฉพาะไก่กระทงนั้น นับว่าเป็นโรคหนึ่งที่ทำให้ความสูญเสียอย่างมาก ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่โรคที่ติดต่อย่างรุนแรงก็ตาม ซึ่งอาจจะเกิดได้จากเชื้อนี้เป็นสาเหตุเพียงอย่างเดียว หรือเกิดการแทรกซ้อนกับโรคติดเชื้อทางระบบทางเดินหายใจอื่น ๆ เช่น ร่วมกับเชื้อมัคโคพลาสมา หรือ โรคนิวคาสเซิลหรือโรคหลอดลมอักเสบติดต่อกันเป็นต้น เกรียงศักดิ์ และคณะ (2529) ได้รายงานถึงโรคในไก่กระทงที่มีกลุ่มอาการ อุจลมอักเสบ เยื่อหุ้มหัวใจอักเสบ, ตับอักเสบ ว่าสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการติดเชื้อ อี.โคไล ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาหาอัตราการตายถึงหนึ่ง (LD₅₀) ของเชื้อ อี.โคไล ที่แยกได้จากกระเพาะในท้องที่ นอกจากนี้ยังศึกษากลุ่มอาการและรอยโรคที่อวัยวะต่าง ๆ โดยการฉีดเชื้อ อี.โคไล เข้าทางอุจลม โพรงจุมก และหลอดลม.

วิธีการ

การทดลองที่ 1.

ทดสอบคุณสมบัติการแทรกผ่านเนื้อเยื่อ (invasiveness) ของเชื้อ อี.โคไล (Berkhoff and Vinal, 1986).

เชื้อที่ซื้ทดสอบทั้งหมด 76 เสตรน จากไก่กระทง เป็นเชื้อที่แยกได้จาก กุลงม, กุหลุมหัวใจ, ตับ และลำไส้ จำนวน 54, 7, 10 และ 5 เสตรน ตามลำดับ ซึ่ง เชื้อเหล่านี้ได้รับการพิสูจน์แล้วว่า เป็น อี.โคไล โดยการทดสอบ Indol, Methyl red, Voges Prostaur, Citrate utilization และการเจริญบน EMB agar ซึ่ง อี.โคไล จะให้ผลดังตารางเปรียบเทียบข้างล่างนี้ กับเชื้อเคลบซีลลา แอร์โรเจนส์

Organ \ Reaction	Indol	M.R.	V.P.	Citrate	EMB
E. coli	+	+	-	-	dark small with metallic luster.
K. aerogenes	-	-	+	+	large mucoid dark incenter.

อาหารเลี้ยงเชื้อที่ซื้ทดสอบ CR-Agar (Congo Red Agar) ตามวิธี ของ Berkhoff and Vinal (1985) มีส่วนผสมดังนี้คือ Trypticase soya agar (BBL) 45 กรัม, Congored (Sigma chemical co.) 0.3 กรัม, และ Bile salt 1.5 กรัม น้ำกลั่น 1,000 มล. ซึ่งส่วนผสมดังกล่าว ใส่หม้อเสตนเลสเติมน้ำจนครบ ตบขบเตาแก๊ส คนสม่ำเสมอจนละลายดีแล้ว ปรับปริมาตรให้ได้ 1,000 มล. โดยเติมน้ำกลั่นลงไปอีก แล้วปรับ pH ให้ได้ 7.2 - 7.4 แบ่งใส่ขวดนึ่งฆ่าเชื้อในเครื่อง autoclave ความดัน 15 ปอนด์ ต่อดังตารางนี้ อุณหภูมิ 121°ซ. นาน 15 นาที.

อาหารนึ่งเรียบร้อยแล้ว นำไปทำให้เย็นลงโดยใส่ใน water bath 50°ซ. แล้วจึงเทใส่จานเพาะเชื้อ (pour plate) เมื่ออุ่นแข็งตัวดีแล้วนำไปทำให้ผิวหน้าแห้ง (dry) ที่อุณหภูมิต่ำ 50°ซ. นาน 10-15 นาที อาหารที่เตรียมเสร็จสามารถเก็บใส่ในตู้เย็นแล้วนำมาใช้ได้ตลอดอายุขัย.

วิธีทำ

เกลี่ย (Streak) เชื้อ อี.โคลีย์ ที่ต้องการทดสอบลงบนอาหาร CR-agar
 อบอุ่นที่ 37°ซ. นาน 24 ชั่วโมง แล้วนำมาตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องอีก 48 ชั่วโมง หาก
 CR-positive E. coli colony ของมันมีขึ้นบนอาหารนี้จะมีสีแดง ส่วนพวก
 CR- negative colony จะมีสีขาวหรือสีส้ม.

การทดลองที่ 2

การทำ LD₅₀ ของเชื้อ อี.โคลีย์ เชื้อที่ใช้ทดสอบ เป็นเชื้อ อี.โคลีย์
 เสตรน 55-H ซึ่งเป็น CR-positive เชื้อนี้เพาะลงใน TSB (Tryptic Soya broth)
 24 ชั่วโมง ก่อนการทดสอบนำมา 1 มล. เพาะลงในอาหาร TSB (50 มล.) อบอุ่น
 ที่ 37°ซ. นาน 6 ชั่วโมง แล้วทำการนับจำนวนเชื้อโดยวิธี dilution technic โดย
 การ pourplate ลงในอาหาร PCA (plate count agar)

พบว่าจำนวนเชื้อที่เพาะไว้ในอาหาร TSB อบอุ่น 6 ชั่วโมง จะมีจำนวน
 8×10^9 CFU/ml. ไก่ทดลอง เป็นไก่กระทงจำนวน 30 ตัว อายุ 32 วัน ท้าวัคซีน
 ป้องกันโรคนิวคาสเซิลและหอยคอกมอักเสบแล้ว แบ่งไก่เป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 ตัว.

การทดลอง

นำเชื้อที่เพาะใน TSB ตามวิธีที่ได้อธิบายไว้แล้วมาทำ Ten fold dilution
 เพื่อที่จะเจือจางจำนวนเชื้อลงให้ได้ $10^8, 10^7, 10^6$ และ 10^5 cells/ml. ด้วย PDS
 (Peptone dilution solution) ทั้ง dilution และ stock คุกมา 0.1 มล.
 ฉีดเข้า abdominal airsac ในไก่ทดลอง 5 ตัว จากแต่ละ dilution (ดูตาราง)

ไก่ทดลอง	5	5	5	5	5
จำนวนเชื้อที่ฉีด	10^8 (0.1 มล.)	10^7 (0.1 มล.)	10^6	10^5	10^4
ตำแหน่ง	airsac	airsac	airsac	airsac	airsac

ไก่ที่ผ่านการฉีดเชื้อ นำไปเลี้ยงต่อ สังเกตอาการทุกวันจนถึงวันที่ 5 ของการทดลอง จดจำนวนของไก่ที่ตายในแต่ละวันไว้.

การทดลองที่ 3

การทดลองเพื่อศึกษาหาอัตราการติดเชื้อ อี.โคลิ และรอยโรคที่เกิดขึ้นภายหลัง การฉีดเชื้อเข้า abdominal airsac (Intra airsac)

ไก่ทดลอง เป็นไก่กระทงชุดเดียวกันกับที่แบ่งมาทดสอบหา LD₅₀ จำนวน 10 ตัว

จำนวนเชื้อที่ฉีด จาก stock (10^9 cells/ml.) ทำ serial tenfold dilution ให้ได้จำนวน 10^7 cells/ml. คุ้มาแล้วฉีดเข้า abdominal airsac ของไก่ทดลองตัวละ 0.1 มล. (จำนวนเชื้อที่ฉีดประมาณ 1×10^6 cells/ml. ซึ่งใกล้เคียงกับค่า LD₅₀ ที่หาได้คือ 55.35×10^5 cells/ml.)

ไก่ที่ฉีดเชื้อแล้วสังเกตอาการตลอดทุกวัน, ไก่ที่ตายทำการผ่าซากจรรยาละเอียด รอยโรคที่อวัยวะต่างๆ และไก่ที่ยังคงเหลืออยู่จะทำการผ่าในวันที่ 7 ตรวจหารอยโรคเช่นเดียวกับพวกที่ตาย.

การทดลองที่ 4

วิธีการเช่นเดียวกับในกลุ่มการทดลองที่ 3 แต่ใช้วิธีการหยอดจมูก (Intra nasal) สังเกตอาการและทำการผ่าในวันที่ 7 เช่นเดียวกัน.

การทดลองที่ 5.

วิธีการเช่นเดียวกับในกลุ่มที่ 3 แต่ใช้วิธีการฉีดเชื้อเข้าหลอดคอ (Intra trachea) สังเกตอาการและทำการผ่าในวันที่ 7 เช่นเดียวกัน.

ผลการทดลองการทดลองที่ 1

จากการทดสอบเพื่อหาคุณสมบัติการแทรกผ่านของเชื้อ อี.โคไลย จำนวนทั้งหมด 76 เสาทรน โดยการเพาะลงบนอาหาร Congo Red พบว่า เสาทรนของ อี.โคไลย ที่แยกได้จากอวัยวะภายในจะให้ผล CR-positive เกือบทั้งหมดคือ จากถุงลม, จากถุงหุ้มหัวใจและจากตับ คิดเป็น 98, 100 และ 100 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ ส่วนเสาทรนที่แยกจากลำไส้พบว่า CR-positive มีน้อยคิดเป็น 40 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 1).

ตารางที่ 1 แสดงผลของการทดสอบ CR-test (Bordet-Gengou medium, 1966)

Organ	Strain test	CR+	CR-
Air sac	54	53 (98)	1 (2)
Pericardium	7	7 (100)	0 (0)
Liver	10	10 (100)	0 (0)
Intestine	5	2 (40)	3 (60)

(-) = เปอร์เซ็นต์

การทดลองที่ 2 จาก stock ของเชื้อ 8×10^9 cells/ml. จำนวน LD_{50} ของเชื้อ อี.โคไลย strain 55 -H พบว่า LD_{50} dilution = $10^{-3.16}$ cells/ml. และค่า LD_{50} (Bacterial cells/ml.) = 55.35×10^5 cells/ml.)

ตารางที่ 2

Dilution	Survival	Death	Cu. Surv.	Cu. Death	Per. Mort.
- 1	0	5	0	13	100.00
- 2	1	4	1	8	88.89
- 3	2	3	3	4	57.14
- 4	4	1	7	1	12.50
- 5	5	0	12	0	0.00

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนของไก่ที่ตายจากการฉีดเชื้อ อี.โคไลย

การทดลองที่ 3

การตรวจหารอยโรคที่เกิดขึ้นจากการฉีดเชื้อเข้า airsac พบว่าตลอดระยะเวลาการทดลอง (7 วัน) สามารถตรวจพบอาการอักเสบของอวัยวะในหลายอย่าง (ตารางที่ 3) ไก่จะเริ่มตายในวันที่ 3, 4 และ 5 ไม่พบไก่ตายหลังวันที่ 6 และในวันที่ 7 แต่ไก่ที่รอดสามารถตรวจพบรอยโรคได้ (เหลือเพียง 1 ตัว).

การทดลองที่ 4

การตรวจหารอยโรคที่เกิดขึ้นจากการหยอกเชื้อเข้ารูจมูก ผลการทดลองไม่พบว่าไก่แสดงอาการและไม่พบรอยโรคเมื่อทำการผ่าซาก (ตารางที่ 3)

การทดลองที่ 5

การตรวจหารอยโรคที่เกิดขึ้นจากการฉีดเชื้อเข้าในหลอดคอ ผลการทดลองพบว่าไก่จะเริ่มแสดงอาการในวันที่ 4, และในวันที่ 6 มีไก่ตายเพียง 2 ตัว จากการผ่าซากพบรอยโรคที่ถุงลม, เยื่อหุ้มหัวใจ, และตับ (ตารางที่ 3).

ตารางที่ 3 แสดงรอยโรคที่พบในไก่ทดลองที่ฉีดเชื้อเข้าถุงลม หยอกจมูก และฉีดเข้าหลอดลม.

Gross lesion	Routes		
	Intra-airsac	Intra-nasal	Intra-trachea
Air-sacculitis	10 (100)	0 (0)	5 (50)
Pericarditis	9 (90)	0 (0)	3 (30)
Perihepatitis	9 (90)	0 (0)	2 (20)
Enteritis	4 (40)	0 (0)	0 (0)
Peritonitis	2 (20)	0 (0)	0 (0)
Morbidity rate	10 (100)	0 (0)	6 (60)
Mortality rate	9 (90)	0 (0)	2 (20)
Re-isolation	10 (100)	ND	7 (70)

ND = Not done

สรุปและวิจารณ์ผล

จากการทดสอบเชื้อ อี.โคไล เพื่อหาเสตรนที่เป็น invasiveness ได้ผลใกล้เคียงกันกับที่ Berkhoff and Vinal (1986) ได้เคยรายงานไว้กล่าวคือ พบว่าเสตรนส่วนใหญ่ที่แยกได้จากอวัยวะภายในเกือบทั้งหมดจะให้นผล CR-positive ส่วนเสตรนที่แยกได้จากลำไส้และอุจจาระส่วนใหญ่จะให้น CR-negative นอกจากนี้ยังพบว่าพวกเสตรนที่ CR-positive เมื่อฉีดเข้าลูกไก่แล้ว จะทำให้ลูกไก่มีอัตราการเป็นโรคและตายได้สูงเมื่อเทียบกับเสตรนที่ CR-negative ไม่พบว่าไก่แสดงอาการรุนแรงหรือตายได้ Kloryga, (1986) ได้ทดลองเปรียบเทียบ rough mutants กับ smooth E.coli พบว่าพวก rough mutant สามารถทำให้ลูกไก่ที่ตายได้ ส่วนพวก smooth ไม่พบ Goren (1978) ได้ทำการทดลองฉีดเชื้อ อี.โคไล เข้าในหลอดลมและผสมในน้ำดื่มติดต่อกัน 3 วัน พบว่าเชื้อ อี.โคไล ที่ให้โดยผสมในน้ำดื่มไม่สามารถที่จะทำให้ไก่เกิดโรคได้ ซึ่งตรงกันข้ามกับการฉีดเข้าหลอดลม พบว่า เสตรน 0.78 K 80 สามารถทำให้ไก่แสดงอาการและพบรอยโรคได้ที่ถุงลม เยื่อหุ้มหัวใจ นอกจากนี้ยังพบว่าอัตราการเป็นโรคจะสูงขึ้นอย่างมาก เมื่อฉีดไวรัสหลอดลมร่วมกับเชื้อ อี.โคไล เมื่อเปรียบเทียบผลการทดลองเท่าที่มีรายงานมาแล้ว แสดงว่าการทำให้ไก่เกิดการติดเชื้อ อี.โคไล ด้วยการฉีดเข้าถุงลมและหลอดลมสามารถทำให้ไก่เกิดโรคได้ ส่วนการหยอดจมูกนั้นไม่สามารถทำให้ไก่แสดงอาการเป็นโรคติดเชื้อ อี.โคไล ได้ในสภาพและวิธีการทดลองครั้งนี้ ส่วนการติดเชื้อในถุงเมื่อเกิดการระบาดนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องมีการติดตามทดลองต่อไป.

กิติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำห้องปฏิบัติการ บริษัท เวลโนวัน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ในการเก็บรวบรวมตัวอย่างเชื้อ อี.โคไล และคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้งบประมาณสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้.

เอกสารอ้างอิง

เกรียงศักดิ์ สายธนู, โสมทัต วงศ์สว่าง และ สุรศักดิ์ กิริโชคชัชวาล(2929).
 "โรค ซี.อาร์ คี ไนไก่ 1. สาเหตุของโรคมัยโคพลาสมา กัลดิเชพติคัม
 หรืออีโคไลย" เวชสารสัตวแพทย์ ปีที่ 16 ฉบับที่ 3 กันยายน 2529 หน้า
 131-143.

Berkhoff, H. A. and A. C. Viral (1986). Congo Red Medium to Distinguish
 Between Invasive and Non-Invasive Escherichia coli
 Pathogenic for Poultry Avian Dis. Vol. 3, No. 1

Cowan, S. T. and Steel, K. J. (1965); Manual for the identification of Medical
 Bacteria. Cambridge at the University Press, London.

Goren, E. (1978) Observations on Experimental Infection of Chicks
 with Escherichia coli. Avian Path. 7:213-224.

Kloryga, M. A. (1986); Pathogenicity of five Mutants of Escherichia coli
 isolates from Broilers. Avian Path. 15:749-759.

